

— Отворила му най-малката хубавица. Влѣзълъ юнакътъ. Убилъ халата. Извелъ девойкитѣ изъ палата. Отправили се къмъ вжжето.

Момъкътъ свързалъ най-голѣмата девойка и заклатилъ вжжето. Братята му я изтеглили горе. После свързалъ по-малката. Изтеглили и нея. Най-подиръ свързалъ най-малката. Тя му дала златенъ прѣстенъ и рекла:

— Вземи, момко, тоя прѣстенъ. Като го сложишъ на малкия си прѣстъ, веднага предъ тебе ще се явятъ дрехи самотворни. Ако горе твоитѣ братя се скаратъ за мене, азъ ще поискамъ дрехи самотворни. Който ми направи, него ще взема. Ти ще постоишъ следъ мене още малко долу. Ако твоитѣ братя не те изтеглятъ, ще паднешъ още по-надолу. Тамъ има два овена — единъ бѣлъ, другъ черъ. Ако паднешъ на бѣлия, той ще те изнесе горе, на бѣлъ свѣтъ. Ако паднешъ върху черния, той ще те отнесе на долнята земя.

Юнакътъ дръпналъ вжжето. Братята извлѣкли девойката. Той почакалъ, почакалъ — и изведнажъ потъналъ надолу. Падналъ върху черния овенъ. Овенътъ го отнесълъ на долнята земя и се изгубилъ.

Момъкътъ тръгналъ кждето му очи видятъ. По едно време стигналъ въ столнината на долнята земя. Накрай града видѣлъ слупена кжщурка. Надникналъ въ кжщурката. Съгледалъ една баба. Тя омѣсвала хлѣбъ съ слюнки. Момъкътъ ѝ рекълъ:

— Бабо, нѣмашъ ли вода, ами омѣсвашъ хлѣба съ слюнки?

— Какво да правя, синко? — отговорила бабата. — Има една ламя, която не ни пуска да си налѣемъ вода, ако не ѝ дадемъ да изяде нѣкой човѣкъ. Сега царътъ ще изпрати дъщеря си, да я глѣтне ламята. Тогава цѣлиятъ градъ ще има вода.

— Кжде е царскиятъ дворець? — попиталъ момъкътъ.

Бабата излѣзла вѣнъ, посочила една широка улица и каза:

— Все по тази улица ще вървишъ. Ще стигнешъ голѣмъ мегданъ. Срѣдъ мегданя ще видишъ двореца.

Момъкътъ отишълъ въ двореца. Явилъ се при царя, поклонилъ се и рекълъ: